

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0410 van 16 oktober 2012
in de zaak 1112/0450/A/2/0411

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Matthias VALKENIERS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 15 februari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 22 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Holsbeek van 25 augustus 2011 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een paardenstal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 oktober 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 26 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Holsbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een paardenstal”*.

De inplanting van de stal wordt voorzien op een van de huiskavel afgezonderd perceel.

Reeds op 12 augustus 2010 werd aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een paardenstal. Het betrof toen een stal met dezelfde afmetingen en indeling, maar de inplanting van de stal was iets verder voorzien van de woning. De weigering was gebaseerd op een ongunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 juni tot en met 26 juli 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 30 juni 2011 volgend ongunstig advies uit:

“ ...

- *De voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot het bouwen van een paardenstal in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op circa 19m naast een alleenstaande woning.*
- *De aanvrager beschikt hobbymatig over 3 paarden en wenst een permanente paardenstal op te trekken met een oppervlakte van 11,6m x 6,6m. De aanvrager beschikt over voldoende oppervlakte begraasbare weiland.*
- *Gelet op de voorgestelde inplantingsplaats dient de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling een ongunstig advies te verstrekken. De inplanting van de stalling smeert de bebouwing van het terrein uit tot de aanpalende woning en betreft geen goed voorbeeld van rationeel ruimtegebruik. De stalling wordt dan ook verwezen naar de tuinzone achter de bestaande woning [REDACTED].*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Holsbeek verleent op 4 augustus 2011 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het college sluit zich aan bij het ongunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwonwikkeling Vlaams-Brabant.

Voorziening voor buffering en infiltratie van regenwater ontbreekt (aanvraag moet conform provinciale verordening en gemeentelijke verordening zijn)

Ook qua brandveiligheid wordt een risico gecreëerd door het voorzien van een stal met rieten dak nabij het natuurgebied [REDACTED].

Watertoets

Gelet op het decreet van 18 juli 2003 met betrekking tot het algemeen waterbeleid inzonderheid artikel 8 waarbij de inhoud en de gevolgen van de watertoets worden bepaald.

Gelet op het feit dat de watertoets dient te gebeuren om ieder betekenisvol nadelig effect te bepalen die wordt teweeggebracht.

Gelet op de beschikbare kaarten van NOG's, de ROG's en de MOG's.

Het voorliggende project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect op de omgeving beperkt is.

Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput, overeenkomstig de normen vastgelegd in de geldende gewestelijke/provinciale/gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is het ingediend project planologisch en stedenbouwkundig- architecturaal niet verantwoord.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 12 augustus 2011 een ongunstig advies, waarbij hij zich aansluit bij het ongunstig pre-advies van het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Holsbeek weigert op 25 augustus 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert haar beslissing door haar pre-advies en het ongunstig advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar over te nemen.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 26 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 december 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 22 december 2011 beslist de verwerende partij op 22 december 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) Het gedeelte van het weiland waarop de paardenstal wordt ingeplant is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelig gebied volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets. Het ontwerp voorziet een paardenstal volledig afgewerkt met een rieten dak. Dergelijk dak valt niet onder de toepassing van de provinciale verordening inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakvlakken, de aanvraag is vrijgesteld van de plaatsing van een hemelwaterput. Het gebouw van 77m² zal ter plaatse afwateren. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

(...)

c) Aangezien de aanvraag geen betrekking heeft op beroepslandbouwactiviteit moet gekeken worden naar de omzendbrief RO/2002/01. Deze omzendbrief geeft immers een richtkader voor de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

Als essentieel uitgangspunt wordt hierin gesteld dat stallingen, anders dan schuilhokken op geïsoleerde weiden, in principe dienen opgericht te worden bij de woning van de aanvrager. Er wordt aan toegevoegd dat bij woningen in lintvormig woongebied of in agrarisch gebied de stalling in principe dient opgericht te worden binnen de huiskavel en een fysische eenheid dient te vormen met de woning of op korte afstand ervan te worden opgericht. Enkel waar de stalling om ruimtelijke of om milieu-hygiënische redenen onmogelijk kan voorzien worden bij de woning van de aanvrager, kan de oprichting van een tijdelijke stalling op een weide, los van de woning van de aanvrager, toegestaan worden. Hierbij wordt aan toegevoegd dat deze uitzonderingsmaatregel voor tijdelijke stallingen enkel kan mits er voldaan is aan de principes van ruimtelijke inpasbaarheid en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht van het gebied. Er dient gezocht te worden naar een passende inplantingsplaats, aansluitend bij wegenis, bestaande landschapselementen, zoals bomenrijen, beboste percelen, enz. De inkadering van de stalling op de gekozen site of in het bewuste landschap kan vaak bevorderd worden door een passende, streekeigen beplanting. Er wordt ook algemeen gesteld dat de goede ruimtelijke ordening door de gevraagde stalling niet geschaad mag worden.

d) Aan deze uitgangspunten met betrekking tot de inplanting van stallingen is niet voldaan in het voorliggend geval. De aanvraag werd ingediend door de bvba Land en Tuin, een firma die gevestigd is op het adres [REDACTED]. De stalling wordt opgericht noch op de huiskavel van woning nr. 7, noch op een geïsoleerde weide, maar op een perceel net naast het bebouwde perceel. Dit voldoet niet aan het algemeen principe van de bovengenoemde omzendbrief om een paardenstal op te richten binnen de huiskavel en een fysische eenheid te vormen met de woning of op korte afstand ervan te worden opgericht. Er is in dit geval ook geen enkele reden om de stalling niet aansluitend bij de woning nr. 7 in te planten.

e) Bovendien en bovenal is de voorgestelde inplantingsplaats vanuit ruimtelijk standpunt helemaal niet verantwoord. De voorziene inplanting leidt enkel tot een versnippering van het agrarisch gebied. De aanvraag betekent een onaanvaardbare aansnijding van het bestaande open landschap. Zeker binnen landschappelijke waardevolle agrarische

gebieden moet het bestaande landschap maximaal beschermd worden. Dit is met de voorliggende aanvraag geenszins het geval.

f) Het beoogde gebouw met de paardenstallen is ook onvoldoende ingepast in het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Vooreerst lijkt de inplanting louter ingegeven te zijn in functie van de 30m-afstand vanaf de woning [REDACTED] en parallel met een zijdelingse perceelsgrens. Doordat deze perceelsgrens niet loodrecht staat op de voorliggende [REDACTED] zou de paardenstalling onder een hoek ten opzichte van de straat staan, in tegenstelling tot de 2 naastliggende woningen nrs. 5 en 7, die wel parallel ten opzichte van de [REDACTED] zijn ingeplant. Deze eerder arbitraire inplanting houdt geen rekening met het bestaande landschap.

g) Daarnaast is er in dit geval ook geen enkele aansluiting met bestaande natuurlijke landschapselementen, enkel met de kunstmatige draadafsluiting rond het betrokken bebouwd perceel. Ook in dit element voldoet de aanvraag niet aan de bovengenoemde omzendbrief. De aanvraag voorziet evenmin zelf in een ruimtelijke inkadering van het beoogde gebouw. Zeker binnen een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is de landschappelijke integratie binnen de omgeving des te belangrijker. Hieraan is niet voldaan. Het zicht op het gebouw ontnemen door middel van een draadafsluiting met daarachter een volledig gesloten betonnen afsluiting langs de voorliggende weg kan niet begrepen worden onder een inkadering van de stalling binnen het betrokken landschap. Integendeel, het oorspronkelijk open landschap dat liep tot tegen de [REDACTED], werd hierdoor zwaar aangetast, het zicht op het achterliggend open landschap, met vergezichten in de noordelijke richting, werd volledig teniet gedaan.

h) De voorgestelde inplantingsplaats van de paardenstalling was ook de reden tot het ongunstig adviseren van de aanvraag door de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling. In hun advies van 30 juni 2011 wordt gesteld dat de inplanting van de stalling de bebouwing van het terrein uitsmeert tot de aanpalende woning en geen goed voorbeeld van rationeel ruimtegebruik betreft. De stalling wordt door de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling dan ook verwezen naar de tuinzone achter de bestaande woning [REDACTED].

i) Naast de gekozen inplanting stelt zich ook nog een probleem met betrekking tot de omvang van de ontworpen paardenstalling. Dit gebouw zou opgericht worden voor de stalling van 3 paarden, het dossier bevat ook effectief de bewijzen van 3 paarden. Het plan voorziet echter 4 volwaardige stallen in het gebouw. Daarnaast is de voorziene oppervlakte aan berging (voeder, stro, hooi) te groot in verhouding tot het aantal te stallen dieren. In de omzendbrief wordt als richtnorm voor een voederberging 5 à 15m² per dier gehanteerd. Een grotere oppervlakte is toegelaten indien onder het hellend dak. In het voorliggend ontwerp wordt gebruik gemaakt én van een berging van ±33m² op de benedenverdieping én van een relatief grote hooizolder op de verdieping. Door het hoge zadeldak is deze ruimte onder het dak niet als een restruimte te beschouwen, maar als een volwaardige verdieping. De combinatie van een berging op de benedenverdieping en de grote hooizolder onder het zadeldak leidt tot een totaal aan berging binnen de ontworpen stalling, dat te groot is in functie van 3 paarden. De omvang van de ontworpen stalling staat niet meer in verhouding tot het aantal dieren waarvoor hij bestemd is. Dit is niet aanvaardbaar.

j) Uit de bovengaande beschouwingen blijkt dat de voorliggende aanvraag tot oprichting van een paardenstalling niet in aanmerking komt voor een vergunning, in hoofdzaak omwille van de inplanting die niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Daarnaast staat de omvang van de beoogde paardenstalling, voornamelijk de berging/hooizolder, niet in verhouding tot de 3 paarden waarvoor de stalling bestemd is.

k) In ondergeschikte orde wordt opgemerkt dat de optekening van het bouwperceel niet overeenstemt met de kadastrale legger van de percelen. De percelering werd wel opgetekend met een lichtgrijze punt-streeplijn, maar bij de afbakening van het bouwperceel werd dit niet gevolgd rondom de woning nr. 5. Het kan niet de bedoeling zijn om met deze aanvraag een nieuwe verdeling te beogen of de creatie van een apart perceel als huiskavel voor [REDACTED]. Dit maakt geen onderdeel uit van de voorliggende aanvraag tot oprichting van een paardenstal.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 5 januari 2012.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 15 februari 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning en beschikt overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het vereiste belang.

De verzoekende partij legt een rechtsgeldige beslissing voor om in rechte te treden.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1 §1, b) juncto. 4.3.1. §2 VCRO, artikel 4.7.21, §1, 4.7.22 en 4.7.23, §1 VCRO, de schending van de omzendbrief RO/2002/01, de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur "*patere legem quam ipse fecisti*", het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en tot slot de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.

In een eerste onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij geen behoorlijk en zorgvuldig onderzoek heeft uitgevoerd naar de verenigbaarheid van de stedenbouwkundige aanvraag voor het bouwen van een paardenstal met de goede ruimtelijke ordening. Zij houdt voor dat de verwerende partij daarbij niet is uitgegaan van de in de onmiddellijke omgeving bestaande toestand, geen rekening gehouden heeft met de in de VCRO verankerde decretale

aandachtspunten en ten onrechte geoordeeld heeft dat er vermeende onverenigbaarheid zou zijn met de algemene uitgangspunten van de omzendbrief RO/2002/01 houdende richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven in het algemeen en meer in het bijzonder met betrekking tot de inplanting van de stalling.

De verzoekende partij is van mening dat wel voldaan is aan de voorwaarden opgesomd in deze omzendbrief. Zo kan het gebouw aanzien worden als een stalling voor weidedieren, en wordt deze ingeplant op een afstand van 30m van de woning van de verzoekende partij, hetgeen een "korte afstand" is, in de zin van hetgeen bepaald staat in de omzendbrief. Daarenboven voldoet de stallingsoppervlakte ruimschoots aan de richtlijnen vooropgesteld in de omzendbrief en kan de restruimte onder het dak niet aanzien worden als een bouwlaag, daar deze ruimte slechts het gevolg is van de conceptie van het dak en gebruikt zal worden als opslag voor hooi.

Voorts vermeldt de verzoekende partij dat het perceel gekenmerkt wordt door streekeigen beplanting en argumenteert zij dat de inplanting geenszins kan leiden tot een versnippering van het open landschap. Verder merkt de verzoekende partij op dat de goede ruimtelijke ordening op geen enkele wijze geschaad wordt door de bouw van de paardenstal, daar de regio gekenmerkt wordt door paardentoeerisme en in de onmiddellijke omgeving tal van andere stallingen gebouwd zijn. Zij levert ook nog kritiek op het weigeringsmotief inzake het aantal paarden in verhouding met het aantal voorziene stallen en de beweerde onevenredigheid inzake oppervlakte van de stalruimte enerzijds en de bergruimte anderzijds.

In het tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat haar decretale recht om gehoord te worden is miskend, daar met haar argumentatie, zoals neergelegd in een aanvullende nota op de hoorzitting, op geen enkele manier rekening is gehouden in de bestreden beslissing. Nochtans rust er op de verwerende partij in zulk geval een verzwaring van de formele motiveringsplicht. Zij voegt daaraan toe dat in de bestreden beslissing zelfs geen melding wordt gemaakt van haar standpunten.

De verwerende partij antwoordt hier vooreerst op door te stellen dat de stalling in principe op de huiskavel dient opgericht te worden en een fysische eenheid dient te vormen met de woning of op korte afstand ervan dient opgericht te worden. De huidige aanvraag voldoet hier niet aan, daar de stalling zal opgericht worden op een perceel naast het bebouwde perceel, hetgeen niet de intentie is van de richtlijn uit de omzendbrief RO/2002/01.

Voorts benadrukt de verwerende partij dat de voorziene inplanting tot een versnippering van het agrarisch gebied leidt en een onaanvaardbare aansnijding van het bestaande open landschap inhoudt. De voorgestelde inplantingsplaats is, aldus verwerende partij, vanuit ruimtelijk standpunt niet verantwoord. Zo zou de aanvraag geen enkele aansluiting met bestaande natuurlijke landschapselementen hebben, noch een ruimtelijke inkadering van het beoogde gebouw. De verwerende partij is ook van mening dat de beoogde omvang van de stalling overdreven is voor het houden van drie paarden, daarnaast moet ook de hooizolder beschouwd worden als een volwaardige verdieping, hetgeen onverenigbaar is met de richtlijnen uit de omzendbrief.

Met betrekking tot de opgeworpen schending van de hoorplicht, stelt de verwerende partij dat zij niet verplicht is om alle aangehaalde feitelijke en juridische argumenten te beantwoorden, het volstaat dat de motivering daadkrachtig is, hetgeen het geval zou zijn. Volgens de verwerende partij heeft de decreetgever niet als verplichting opgelegd om naar de eventuele hoorzitting, ingediende verweerstukken en opgeworpen argumenten te verwijzen, laat staan weer te geven of en om welke redenen deze argumentatie al dan niet wordt aangenomen.

De verzoekende partij bevestigt in haar wederantwoordnota haar eerdere uiteenzetting en voegt nog toe dat de verwerende partij er een verkeerde lezing op nahoudt van de omzendbrief. Zo dient de zinsnede “op een korte afstand” zo begrepen te worden dat de stalling ook “op korte afstand” van de woonkavel kan opgericht worden. Tot slot benadrukt de verzoekende partij nogmaals dat de grieven die naar voor gebracht worden in een beroepschrift en een aanvullende nota een verzwaring inhouden van de algemene formele motiveringsplicht. Uit de bestreden beslissing dient dan ook te blijken waarom deze argumenten niet werden aangenomen.

Beoordeling door de Raad

1.

In zoverre de verzoekende partij in dit middel de schending inroept van de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 houdende richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven, stelt de Raad vast dat deze omzendbrief geen enkel verordenend karakter heeft. De eventuele niet naleving van de algemene uitgangspunten van deze algemene richtlijn kan dan ook door de verzoekende partij niet ingeroepen worden als vernietigingsgrond tegen de bestreden beslissing.

2.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO luidt als volgt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

In de VCRO is het hoorrecht voor de beroepindiener uitdrukkelijk voorzien en vormt daar een wezenlijk onderdeel van de administratieve beroepsprocedure. Tot zolang voor dit hoorrecht nog geen inhoudelijke verplichtingen voor de verwerende partij bepaald zijn, moet het optreden van de overheid getoetst worden aan de verplichtingen die het bestuur heeft op grond van het algemeen beginsel van de hoorplicht. Het verhoor van de aanvrager die daarom heeft verzocht, is dan ook een substantiële vormvereiste.

3.

Aan voormelde hoorplicht is, gelet op de volgorde van de artikelen 4.7.22 en 4.7.23 VCRO, slechts voldaan indien diegene die verzoekt te worden gehoord, over alle gegevens en stukken beschikt die de verwerende partij heeft op het moment dat zij uitspraak doet over het beroep. Dit betekent dat de beroepsindiener kennis moet kunnen nemen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

4.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de raadsman van de verzoekende partij gevraagd heeft om gehoord te worden en dat deze ook werd opgeroepen voor de hoorzitting.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de hoorzitting is doorgegaan op 22 december 2011.

In het administratief dossier is evenwel geen proces-verbaal van de hoorzitting aanwezig.

Wel werd blijkbaar op deze hoorzitting door de verzoekende partij een ‘replieknota’ neergelegd, ter weerlegging van het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In de bestreden beslissing vindt de Raad geen standpunt van de beroepsindiener terug, alsook geen melding dat op de hoorzitting nog bepaalde argumenten werden naar vorgebracht.

5.

Wanneer de verwerende partij op basis van de artikelen 4.7.21, §1 en 4.7.23, §1 VCRO uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, treedt zij op als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. Ten gevolge van het devolutief karakter van het beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag in haar volledigheid, en dit op grond van een eigen beoordeling van de ganse aanvraag, zowel wat de legaliteit als de opportuniteit van de aanvraag betreft.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden, noch is zij gebonden door de motivering van de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Dit alles betekent echter niet dat de hoorplicht tot een louter vormvereiste mag verengd worden.

Het recht om gehoord te worden en het recht dat de beroepsindiener heeft om een 'replieknota' in te dienen betekent niet dat de verwerende partij verplicht wordt om elk argument punt na punt te beantwoorden.

Het recht om gehoord te worden houdt wel in dat de beroepsindiener het recht heeft om aan de overheid die over zijn beroep uitspraak doet zijn visie te laten kennen omtrent een standpunt dat wordt ingenomen terwijl dit voordien nog niet aan bod was gekomen. Het hoorrecht houdt immers in dat de beroepsindiener op nuttige wijze zijn zienswijze moet kunnen brengen om alzo te pogen een eerder ongunstige beslissing te neutraliseren.

De op de verwerende partij rustende motiverings- en zorgvuldigheidsplicht vereist dan dat uit de genomen beslissing minstens blijkt dat de 'replieknota' mee in de beoordeling werd opgenomen.

6.

In het beroepschrift van de verzoekende partij werden een aantal punten van de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 besproken: inplantingsplaats van de stal ten overstaan van de woning, aantal paarden en mutatiedocumenten, oppervlakte graasweiden, indeling en oppervlakte stal, inkadering in landschap door streekeigen beplanting en in de nabijheid van paardenwandelpaden.

In het verslag van de provinciale ambtenaar wordt niet alleen de afstand van de stal ten overstaan van de woning en de oppervlakte van de stal in vraag gesteld, maar wordt ook de versnippering van het agrarisch gebied en een onaanvaardbare insnijding in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied aan de kaak gesteld. Ook de onvoldoende aansluiting met bestaande landschappelijke natuurlijke landschapselementen komt aan bod.

Het zijn ondermeer deze laatste elementen die de verzoekende partij in zijn replieknota tracht te weerleggen.

7.

Uit het loutere feit dat de verwerende partij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ongewijzigd overneemt (kopie-conform zelfs), en in de bestreden beslissing zelfs niet eens het standpunt van de beroepsindiener vermeld, dient vastgesteld te worden dat zij de

‘replieknota’ niet mee in haar beoordeling heeft meegenomen en dat zij de in het middel aangevoerde beginselen van het hoorrecht en de motiveringsplicht schendt.

Anders oordelen maakt het decretaal verankerde hoorrecht tot een lege doos, wat niet de bedoeling kan geweest zijn van de decreetgever.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. KOSTEN

Op het verzoek van de verwerende partij om de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

De omstandigheid dat de verwerende partij in deze is opgetreden als een door de VCRO met een opdracht van algemeen belang belaste overheid, ontslaat de verwerende partij geenszins van de verplichting om vermelde opdracht, dit wil zeggen als vergunningverlenend bestuursorgaan een uitspraak doen over een vergunningsaanvraag in het kader van een georganiseerd administratief beroep, met de nodige zorgvuldigheid uit te voeren en verhindert evenmin dat de verwerende partij, mede gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep in deze, ontegensprekelijk over een zelfstandige beslissingsbevoegdheid beschikt.

Bijgevolg dienen de kosten van de procedure, zijnde het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, noodzakelijk ten laste van de verwerende partij gelegd te worden, nu wordt vastgesteld dat de verwerende partij haar opdracht kennelijk niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft uitgevoerd.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 december 2011 waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Holsbeek van 25 augustus 2011 niet werd ingewilligd.
3. De Raad beveelt de verwerende partij om binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de betekening van dit arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS